

viitasammakko

ruskosammakko

Sammakot

Hanhilammen rannoilla ja luhdilla elää kaksi Suomessa yleistä sammakolajia, ruskosammakko eli sammakko ja viitasammakko. Lajit erottaa toisistaan parhaiten äänen perusteella. Viitasammakon pulputtavaa ääntä voi kuulla erityisesti lämpiminä kevätöinä. Viitasammakko on luontodirektiivin liitteen IV (a) laji ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on kielletty.

Sammakot ovat vaihtolämpöisiä ja tarvitsevat monimuotoisia, kosteita ympäristöjä. Ilmaston lämmetessä ja sadannan muuttuessa niiden elämä vaikeutuu monella tavalla. Lisääntyneet sateet huuhtovat sammakoiden kotivesiin mm. kiintoainesta ja ravinteita. Haihdunnan lisääntyminen ja pitkät hellepiikit kuivattavat pienvesiä etenkin keväisin eli juuri kun sammakonkutu kehittyi nuijapäiksi. Myös vieraslajit, kuten Varsinais-Suomessa jo nyt leviävä mölysammas, saattavat Suomessakin syrjäyttää kotimaiset sammakolajimme.

jokileinikki

Vesistö

Vesi tulee Hanhilammelle kahta pääreittiä pitkin: Iso-Vuolingolta Pankalammen ja Seitsennimisen joen vesistöketjua pitkin ja pohjoisesta Paloinlammelta alkavaa vesistöketjua pitkin. Hanhilammelta vesi päättyy lopulta Satamanlahteen, Saimaaseen. Hanhilampi on siis leventynyt Hanhijoen uoma.

Pankajokea ja Hanhilampea reunustaa rehevä ranta- ja luhtakasvillisuus. Hanhilammen pohjoispuolella virtaavassa Tampinjoessa ja sen rannoilla kasvaa mm. iso- ja pikkuvesitähteä, jokileinikkiä, rantaminttua ja rantayrttiä.

Hanhilammen ja Pankajoen veden tilaan ovat vaikuttaneet Pankajoen varrella aiemmin sijainneen pesulan fosforipitoiset jätevedet.

Nykyisin merkittävin vedenlaatuun vaikuttava tekijä on asutuksen ja asfaltoitujen teiden runsaat sadevedet, jotka keräävät ravinteita ja valuvat jokeen.

Hanhilampeen saapuva vesi viipty Hanhilammessa noin kahdesta päivästä kuukauteen ennen kuin se vaihtuu kokonaan. Hanhilammen veden määrää tasataan Tampinkosken padon avulla. Vettä saapuu vaihtelevaan tahtiin: yhdessä sekunnissa lampeen virtaa vettä muutamista kymmenistä litroista muutamaan kuutioon saakka. Pienintä virtaus on alivirtaamakausilla kesällä ja talvella ja suurinta virtaama on ylivirtaamakausilla keväällä ja syksyllä.

Kurjenmiekka

Kurjenmiekka on Suomessa alkuperäinen luonnonkasvi ja yleinen Etelä-Suomessa. Näyttävän kasvin arvostuksesta kertoo, että se on mm. monien vaakunaliljojen ja partioliljan esikuva. Kurjenmiekka on vaateliias vesi- ja rantakasvi, joka viihtyy ravinteisilla liejuranannoilla ja matalissa vesissä. Suotuisissa oloissa kurjenmiekka voi kasvaa lähes kaksimetriseksi ja se muodostaa paksun juurakkonsa avulla tiheitä kasvustoja. Pankajoen rannat ovat kesäkuussa komeimmillaan, kun kurjenmiekkojen keltaiset kukat värittävät rantoja.

